

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 466/2017-23

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 28. septembra 2017 v senáte zloženom z predsedu Sergeja Kohuta, zo sudkyne Jany Baricovej a sudcu Rudolfa Tkáčika v konaní o sťažnosti spoločnosti [REDACTED], [REDACTED], zastúpenej spoločnosťou Bukovinský & Chlipala, s. r. o., Svätoplukova 30, Bratislava, ktorou namieta porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Okresného súdu Bratislava V č. k. 37 Er 6942/2012-181 z 11. mája 2016 a uznesením Okresného súdu Bratislava V č. k. 37 Er 6942/2012-186 z 11. mája 2016, takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo spoločnosti [REDACTED], na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Okresného súdu Bratislava V č. k. 37 Er 6942/2012-181 z 11. mája 2016 a uznesením Okresného súdu Bratislava V č. k. 37 Er 6942/2012-186 z 11. mája 2016 porušené boli.

2. Uznesenie Okresného súdu Bratislava V č. k. 37 Er 6942/2012-181 z 11. mája 2016 a uznesenie Okresného súdu Bratislava V č. k. 37 Er 6942/2012-186 z 11. mája 2016 zrušuje a vec vracia tomuto súdu na ďalšie konanie.

3. Okresný súd Bratislava V je povinný uhradiť spoločnosti [REDAKOVANÉ] trovy právneho zastúpenia v sume 363,79 € (slovom tristošesťdesiattri eur a sedemdesiatdeväť centov) na účet spoločnosti Bukovinský & Chlipala, s. r. o., Svätoplukova 30, Bratislava, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. III. ÚS 466/2017-12 z 1. augusta 2017 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť spoločnosti [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Okresného súdu Bratislava V (ďalej len „okresný súd“) č. k. 37 Er 6942/2012-181 z 11. mája 2016 a uznesením okresného súdu č. k. 37 Er 6942/2012-186 z 11. mája 2016 (ďalej aj „napadnuté uznesenia okresného súdu“).

2. Sťažovateľka v sťažnosti uviedla, že 20. decembra 2012 jej bola doručená výzva na zaplatenie nedoplatku, v ktorej mesto Liptovský Mikuláš ako správca dane v zmysle § 4 ods. 1 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov ju vyzvalo na zaplatenie nedoplatku za komunálny odpad v celkovej výške 1 285,47 € za obdobie rokov 2009, 2010, 2011 a 2012. O predmetnej výzve a údajných nedoplatkoch za komunálny odpad sa sťažovateľka

dozvedela až 13. decembra 2012, keď jej bolo doručené upovedomenie o začatí exekúcie z 10. decembra 2012, ktorým ju súdny exekútor upovedomil o začatí exekúcie vedenej v prospech oprávneného (mesta Liptovský Mikuláš) a proti nej ako povinnému na základe výkazu daňových nedoplatkov č. k. 0006962 zo 7. júna 2012 (ďalej len „výkaz nedoplatkov zo 7. júna 2012“) ako exekučného titulu. Predchádzajúce písomné oznámenia o nedoplatkoch za komunálny odpad, prípadne iné oznámenia týkajúce sa predmetnej veci však neboli sťažovateľke riadne doručené, keďže boli údajne zasielané na adresu [REDAKOVANÉ]. Sídlo sťažovateľky však bolo a v súčasnosti je registrované na adrese [REDAKOVANÉ].

3. Sťažovateľka podala 21. januára 2014 návrh na odklad a zastavenie exekúcie, v ktorom poukazovala na skutočnosť, že výkaz nedoplatkov má mať podklad vo vykonateľných rozhodnutiach ukladajúcich daňovú povinnosť, ktoré sa účastníkovi daňového konania doručujú, a tvrdila, že rozhodnutia, na základe ktorých bol vydaný výkaz nedoplatkov zo 7. júna 2012, nikdy nenadobudli právoplatnosť, keďže jej neboli doručené. Jej návrh na zastavenie exekúcie, ako aj návrh na povolenie odkladu exekúcie súd zamietol. Proti týmto rozhodnutiam okresného súdu (č. k. 37 Er 6942/2012-155 zo 17. júna 2014 o zamietnutí návrhu povinného na zastavenie exekúcie a č. k. 37 Er 6942/2012-160 zo 17. júna 2014 o zamietnutí návrhu povinného na odklad exekúcie) vydaným vyšším súdnym úradníkom podala sťažovateľka odvolanie, v ktorom poukazovala na skutočnosť, že v danom prípade fikcia doručenia nemohla byť aplikovaná, pretože rozhodnutia, na základe ktorých bol vydaný výkaz nedoplatkov, boli doručované na nesprávnu adresu sťažovateľky, na ktorej nemala sídlo a jej skutočné sídlo bolo mestu Liptovský Mikuláš známe už pred doručovaním samotných rozhodnutí. V napadnutých uzneseniach z 11. mája 2016 (uznesenie okresného súdu č. k. 37 Er 6942/2012-181 o zamietnutí návrhu povinného na zastavenie exekúcie a uznesenie okresného súdu č. k. 37 Er 6942/2012-186 o zamietnutí návrhu povinného na odklad exekúcie) došlo zo strany konajúceho sudcu k zopakovaniu argumentácie z predchádzajúcich rozhodnutí a okresný súd vôbec neskúmal správnosť doručenia rozhodnutí, na základe ktorých bol vydaný výkaz nedoplatkov zo 7. júna 2012, na podklade ktorého sa vedie exekúcia.

4. Podľa sťažovateľky fundamentálnym podkladom pre zostavenie a vykonateľnosť výkazu nedoplatkov sú právoplatné pohľadávky. Na základe už uvedených skutočností však rozhodnutia nikdy nenadobudli právoplatnosť, a teda nemohli byť ani podkladom pre zostavenie a vykonateľnosť výkazu nedoplatkov zo 7. júna 2012. Sťažovateľka z tohto dôvodu tvrdí, že bez akýchkoľvek pochyb výkaz nedoplatkov zo 7. júna 2012 nie je exekučným titulom, keďže je sumárom neprávoplatných rozhodnutí, ktoré jej neboli riadne doručené.

5. Podľa sťažovateľky možno jednoznačne dospieť k záveru, že okresný súd svojím postupom porušil jej právo na súdnu ochranu a spravodlivý súdny proces. Napádané rozhodnutia okresného súdu vykazujú extrémny nesúlad právnych záverov s vykonaným dokazovaním, skutkovými a právnymi zisteniami a aj interpretácia právnych noriem je v extrémnom nesúlade s obsahom právnej praxe (odklon od ustálenej judikatúry) bez toho, aby boli dostatočné dôvody, na základe ktorých súd odmietol stabilizovanú výkladovú prax.

Rozhodujúcim pre meritum veci bolo posúdenie doručenia rozhodnutí, ktoré boli základom výkazu nedoplatkov zo 7. júna 2012, avšak konajúci súd absolútne nepresvedčivo, nedostatočne a nekvalifikovane dospel k záveru, že exekučný titul je právoplatný a vykonateľný.

Sťažovateľka v sťažnosti taktiež uviedla, že ak sa okresný súd obmedzil v rozhodnutí o odvolaní len na stotožnenie sa s dôvodmi uvedenými v prvostupňovom rozhodnutí a neuviedol žiadne konkrétne skutočnosti, ktoré by potvrdili alebo vyvrátili jej relevantné tvrdenia uvedené v jej odvolaní, ide o rozhodnutie nezlučiteľné s požiadavkami vyplývajúcimi zo základného práva na súdnu ochranu a práva na spravodlivé súdne konanie.

Na základe už uvedených skutočností je sťažovateľka toho názoru, že absolútne nesprávnym právnym posúdením veci, keď neboli vôbec zrozumiteľne a jasne dané odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany a odôvodnenia napadnutých uznesení okresného súdu, sú nepresvedčivé a arbitrárne, došlo k porušeniu jej už označených práv.

6. Na základe uvedeného sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd takto nálezom rozhodol:

„I. Základné právo Sťažovateľa na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd Uznesením Okresného súdu Bratislava V zo dňa 11. mája 2016, so sp. zn. 37Er/6942/2012- 186 v spojení s Uznesením Okresného súdu Bratislava V zo dňa 11. mája 2016, so sp. zn. 37Er/6942/2012-181 porušené bolo.

II. Uznesenie Okresného súdu Bratislava V zo dňa 11. mája 2016, so sp. zn. 37Er/6942/2012-186 a Uznesenie Okresného súdu Bratislava V zo dňa 11. mája 2016, so sp. zn. 37Er/6942/2012-181 sa zrušujú a vec sa vracia Okresnému súdu Bratislava V na ďalšie konanie.

III. Okresný súd Bratislava V je povinný nahradiť Sťažovateľovi trovy konania v sume 363,79 € na účet jeho právneho zástupcu Bukovinský & Chlípala, s.r.o., Svätoplukova 30, 821 08 Bratislava, IBAN: SK8811000000002621030391, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.“

7. Ústavnému súdu bolo 22. augusta 2017 doručené stanovisko okresného súdu sp. zn. 3392/2017 zo 17. augusta 2017 k sťažnosti sťažovateľky, v ktorom okresný súd stručne konštatoval, že je toho názoru, že „... súd vo svojich rozhodnutiach o zamietnutí návrhu povinného na zastavenie exekúcie dôvody nevyhovenia návrhu riadne odôvodnil...“.

8. Sťažovateľka sa k už uvedenému stanovisku okresného súdu nevyjadrila.

9. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože dospel k názoru, že od neho nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

II.

10. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

11. Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

12. Predmetom sťažnosti je námietka porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru sťažovateľky uzneseniami vydanými okresným súdom v exekučnom konaní vedenom proti sťažovateľke ako povinnému, a to uznesením okresného súdu č. k. 37 Er 6942/2012-181 z 11. mája 2016, ktorým bol zamietnutý návrh povinného na zastavenie exekúcie, ako aj uznesením okresného súdu č. k. 37 Er 6942/2012-186 z 11. mája 2016, ktorým bol zamietnutý návrh povinného na povolenie odkladu exekúcie.

13. Sťažovateľka považuje napadnuté rozhodnutia okresného súdu za arbitrárne a nepresvedčivé a tvrdí, že okresný súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a vychádza z nesprávneho právneho posúdenia vecí. Uviedla, že okresný súd v oboch napadnutých uzneseniach neskúmal skutkový stav, pridržiaval sa iba argumentácie svojich predchádzajúcich rozhodnutí a neskúmal správnosť doručenia rozhodnutí, na podklade ktorých bol zostavený výkaz nedoplatkov zo 7. júna 2012. Sťažovateľka je toho názoru, že výkaz nedoplatkov zo 7. júna 2012 nie je exekučným titulom, keďže je sumárom neprávoplatných rozhodnutí, ktoré jej neboli nikdy riadne doručené. Taktiež je presvedčená, že súd vždy aj počas exekučného konania z úradnej povinnosti skúma právoplatnosť, resp. vykonateľnosť exekučného titulu, na základe ktorého je exekúcia vykonávaná a pri splnení základného predpokladu uvedeného v § 57 ods. 1 písm. a) zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov exekučné konanie aj bez návrhu zastaví.

14. Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

15. Podľa čl. 6 ods. 1 prvej vety dohovoru každý má právo na to, aby jeho vec bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

16. Ústavný súd vo svojich viacerých rozhodnutiach zdôraznil, že súčasťou obsahu základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, ako aj práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany (III. ÚS 209/04, III. ÚS 206/06, III. ÚS 78/07). Všeobecný súd však nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva nevyžaduje, aby v odôvodnení rozhodnutia bola daná odpoveď na každý argument strany. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie kľúčový, vyžaduje sa osobitná odpoveď práve na tento argument (Georgidias c. Grécko z 29. 5. 1997, Higgins c. Francúzsko z 19. 2. 1998).

17. Podľa svojej konštantnej judikatúry ústavný súd nemá zásadne oprávnenie preskúmať, či v konaní pred všeobecnými súdmi bol alebo nebol náležite zistený skutkový stav a aké právne závery zo skutkového stavu všeobecný súd vyvodil (II. ÚS 21/96, III. ÚS 151/05). Vo všeobecnosti úlohou súdnej ochrany ústavnosti poskytovanej ústavným súdom napokon nie je ani chrániť občana pred skutkovými omylmi všeobecných súdov, ale chrániť ho pred takými zásahmi do jeho práv, ktoré sú z ústavného hľadiska neospravedliteľné a neudržateľné (I. ÚS 17/01). Z rozdelenia súdnej moci v ústave medzi ústavný súd a všeobecné súdy totiž vyplýva, že ústavný súd nie je opravnou

inštanciou vo veciach patriacich do právomoci všeobecných súdov. Úlohou ústavného súdu nie je zastupovať všeobecné súdy, ktorým predovšetkým prislúcha interpretácia a aplikácia zákonov. Úloha ústavného súdu sa obmedzuje na kontrolu zlučiteľnosti účinkov takejto interpretácie a aplikácie s ústavou, prípadne medzinárodnou zmluvou podľa čl. 7 ods. 5 ústavy (I. ÚS 13/01, I. ÚS 120/04).

18. Okresný súd v odôvodnení napadnutých uznesení č. k. 37 Er 6942/2012-181 z 11. mája 2016, ktorým návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol, a č. k. 37 Er 6942/2012-186 z 11. mája 2016, ktorým návrh povinného na odklad exekúcie zamietol, uviedol:

„ Na návrh oprávneného na vykonanie exekúcie sa dňa 04.07.2012 začalo exekučné konanie proti povinnému na podklade exekučného titulu, ktorým je právoplatný a vykonateľný výkaz daňových nedoplatkov Mesta Liptovský Mikuláš č. k. 0006962 zo dňa 07.06.2012. ... Dňa 22.01.2014 bol tunajšiemu súdu doručený návrh povinného na zastavenie a odklad exekúcie zo dňa 21.01.2014. ... Povinný vo svojom návrhu uvádza, že v zmysle § 77 Daňového poriadku podal podnet na preskúmanie rozhodnutia Mesta Liptovský Mikuláš mimo odvolacieho konania zo dňa 04.12.2013. Oprávnený dňa 30.12.2013 postúpil predmetný podnet príslušnému odvolaciemu orgánu, a to Finančnému riaditeľstvu SR, Daňovému úradu Žilina. Finančné riaditeľstvo v liste... zo dňa 14.01.2014 po preštudovaní podnetu zistilo, že podnet bol podaný voči rozhodnutiam č. 1620080655/2009 zo dňa 06.03.2009, Č. 1620095186/2010 zo dňa 27.02.2010, č. 1620110936/2011 zo dňa 01.03.2011. Povinný uvádza, že v nadväznosti na ustanovenie § 77 ods. 1 Daňového poriadku Finančné riaditeľstvo v liste konštatovalo, že predmetné rozhodnutia neboli v súlade s § 63 ods. 1 Daňového poriadku doručené a z tohto dôvodu nie sú rozhodnutia pre povinného platné, t.j. rozhodnutia nenadobudli právoplatnosť. Z uvedeného dôvodu Finančné riaditeľstvo vrátilo podnet oprávnenému k priamemu vybaveniu. Vzhľadom na uvedené oprávnený má za to, že výkaz daňových nedoplatkov predstavuje sumár pohľadávok, ktoré majú podklad v rozhodnutiach v súlade s § 89 ods. 2 písm. d) Daňového poriadku, v zmysle ktorého môže výkaz daňových nedoplatkov, ktorý správca dane zostaví z údajov evidencie daní obsahovať výlučne právoplatné rozhodnutia. Podľa argumentácie Finančného riaditeľstva, predmetné rozhodnutia nikdy nenadobudli

právoplatnosť, nakoľko neboli povinnému doručené, a to znamená, že rozhodnutia boli neoprávnene zaradené do výkazu nedoplatkov, rozhodnutia nemohli nadobudnúť vykonateľnosť a výkaz nedoplatkov nie je exekučným titulom v zmysle § 89 ods. 1 písm. b) Daňového poriadku. Na základe uvedeného povinný navrhuje, aby súd exekučné konanie zastavil a až do rozhodnutia o zastavení exekučného konania povolil odklad exekúcie podľa § 56 ods. 2 Exekučného poriadku. ... Dňa 06.02.2014 bolo tunajšiemu súdu doručené vyjadrenie oprávneného k návrhu povinného na zastavenie a odklad exekúcie zo dňa 04.02.2014. ... Oprávnený vo svojom vyjadrení uvádza, že návrh povinného na zastavenie a odklad exekúcie nie je dôvodný, nakoľko povinný používa tie isté argumenty ako pri všetkých predchádzajúcich podaniach a ako podporný argument používa sprievodný list Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky zo dňa 14.01.2014. Oprávnený poukazuje na ustanovenie § 17 ods. 10 zákona č. 511/1992 Zb., ktorý upravuje fikciu doručenia, pričom sa domnieva, že ustanovenia zákona nedovoľujú iný výklad, ako ten, že povinný porušil svoje povinnosti a zásielka sa považuje za doručenú. Argumentácia listom, ktorý nie je rozhodnutím je pre ďalšie konanie irelevantná. Oprávnený tiež uvádza, že listom zo dňa 30.01.2014, ktorý k svojmu vyjadreniu priložil, oznámil povinnému, že sa nebude zaoberať a preskúmavať platobné výmery za roky 2009 až 2011. Oprávnený sa domnieva, že nie je možné očakávať, že exekúcia bude zastavená, preto nie je dôvod na jej odklad a vzhľadom na uvedené ani na jej zastavenie...“

19. V odôvodnení uznesenia č. k. 37 Er 6942/2012-181 z 11. mája 2016, ktorým bol návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietnutý, okresný súd ďalej uviedol:

«... Uznesením č. k. 37Er/6942/2012-155 zo dňa 17.06.2014 súd návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol.

Dňa 07.07.2014 bolo tunajšiemu súdu doručené odvolanie povinného proti predmetnému uzneseniu. ... V obsahovo rozsiahlom odvolaní povinný uvádza v zásade totožné skutočnosti ako v samotnom návrhu na zastavenie exekúcie a ostatných predchádzajúcich podaniach. ... Povinný navrhuje, aby súd napadnuté uznesenie zrušil, exekučné konanie zastavil a až do rozhodnutia o zastavení exekučného konania povolil odklad exekúcie, a to až do právoplatnosti rozhodnutia o zastavení exekučného konania, keďže možno očakávať, že exekúcia bude zastavená.

Nakoľko podaním odvolania voči uzneseniu Okresného súdu Bratislava V, č. k. 37Er/6942/2012-155 zo dňa 17.06.2014 došlo k jeho zrušeniu z dôvodu, že ide o rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka a zároveň zákon voči tomuto rozhodnutiu odvolanie nepripúšťa, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie opätovne rozhodne sudca.

Súd pri rozhodovaní o návrhu povinného na zastavenie exekúcie preskúmal exekučný titul, návrh povinného na zastavenie exekúcie spolu s priloženými listinnými dôkazmi, vyjadrenie oprávneného k návrhu povinného spolu s priloženými listinnými dôkazmi a dospel k záveru, že tomuto návrhu nie je možné vyhovieť. Súd konštatuje, že povinný vo svojom podaní nepoukázal na žiaden z dôvodov uvedených v § 57 ods. 1 Exekučného poriadku, pre ktoré môže byť exekúcia zastavená a nepoukázal ani na žiadny iný dôvod, pre ktorý by bola exekúcia neprípustná.

Súd konštatuje, že exekučným titulom v predmetnom exekučnom konaní je výkaz daňových nedoplatkov Mesta Liptovský Mikuláš č. k. 0006962 zo dňa 07.06.2012. Súd za to, že v súlade s citovaným ustanovením § 89 ods. 3 Daňového poriadku exekučný titul, výkaz daňových nedoplatkov, sa nedoručuje, pričom platí, že deň jeho vyhotovenia je dňom jeho vykonateľnosti. Exekučný titul, výkaz nedoplatkov Mesta Liptovský Mikuláš č. k. 0006962 zo dňa 07.06.2012 nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 07.06.2012 a stal sa tak exekučným titulom podľa § 89 ods. 1 Daňového poriadku v spojení s § 41 ods. 2 Exekučného poriadku.

V súvislosti s listom Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky zo dňa 14.01.2014 - „Vrátenie postúpeného podania“, ktorý bol adresovaný oprávnenému a ktorý k svojmu návrhu na zastavenie exekúcie predložil povinný, súd konštatuje, že oprávnený k vyjadreniu k návrhu povinného na zastavenie exekúcie predložil list, adresovaný povinnému zo dňa 30.01.2014. Z predmetného listu je zrejmé, že oprávnený oznámil povinnému, že podnetom povinného zo dňa 04.12.2013 na preskúmanie vydaných platobných výmerov za poplatok za komunálny odpad a drobný stavebný odpad PV č. 1620080655/2009 zo dňa 06.03.2009, P V č. 1620095186/2010 zo dňa 27.02.2010 a PV č. 1620110936/2011 zo dňa 01.03.2011 sa nebude zaoberať a preskúmať z dôvodu, že dôvody uvedené v podnete nepovažuje za opodstatnené. Oznámenie oprávneného zo dňa 30.01.2014 oprávnenému zároveň poskytuje aj rozsiahle odôvodnenie, z ktorého je zrejmé, že na preskúmanie rozhodnutia

mimo odvolacieho konania daňový subjekt nemá právny nárok. Orgán, ktorý je príslušný na preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania, vychádza z právneho aj skutkového stavu v čase vydania rozhodnutia. Zrušiť a zmeniť môže len rozhodnutie, ktoré bolo nezákonné už v čase jeho vydania, nie však rozhodnutie, ktoré sa dodatočne dostalo do rozporu s právnymi predpismi vydanými neskôr, alebo ak sa dodatočne zmenia skutkové podklady rozhodujúce pre jeho vydanie.

Na základe uvedeného má súd za to, že samotný exekučný titul, výkaz daňových nedoplatkov Mesta Liptovský Mikuláš č. k. 0006962 zo dňa 07.06.2012, doteraz nebol napadnutý žiadnym riadnym ani mimoriadnym opravným prostriedkom. Zostáva tak aj naďalej relevantným exekučným titulom v predmetom exekučnom konaní...»

20. V odôvodnení uznesenia č. k. 37 Er 6942/2012-186 z 11. mája 2016, ktorým bol návrh povinného na odklad exekúcie zamietnutý, okresný súd taktiež uviedol, že:

„... Uznesením č. k. 37Er/6942/2012-160 zo dňa 17.06.2014 súd návrh povinného na povolenie odkladu exekúcie zamietol ...

Dňa 07.07.2014 bolo tunajšiemu súdu doručené odvolanie povinného proti predmetnému uzneseniu. ... V obsahovo rozsiahlom odvolaní povinný uvádza v zásade totožné skutočnosti ako v samotnom návrhu na zastavenie exekúcie a ostatných predchádzajúcich podaniach. ... Povinný navrhuje, aby súd napadnuté uznesenie zrušil, exekučné konanie zastavil a až do rozhodnutia o zastavení exekučného konania povolil odklad exekúcie, a to až do právoplatnosti rozhodnutia o zastavení exekučného konania, keďže možno očakávať, že exekúcia bude zastavená. ... Nakoľko podaním odvolania voči uzneseniu Okresného súdu Bratislava V, č. k. 37Er/6942/2012-160 zo dňa 17.06.2014 došlo k jeho zrušeniu z dôvodu, že ide o rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka a zároveň zákon voči tomuto rozhodnutiu odvolanie nepripúšťa, o návrhu povinného na odklad exekúcie opätovne rozhodne sudca. ... Súd konštatuje, že nakoľko návrh povinného na zastavenie exekúcie uznesením č. k. 37Er/6942/2012-181 zo dňa 11.05.2016 zamietol, v súčasnosti neexistuje žiaden predpoklad, že predmetná exekúcia bude zastavená.

Na základe vyššie uvedeného, keďže súd v prípade povinného nezistil, že by existoval predpoklad, že predmetná exekúcia bude zastavená, rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia...“

21. Podľa § 41 ods. 2 písm. g) Exekučného poriadku v znení účinnom do 30. júna 2016 (t. j. v znení účinnom v čase vydania napadnutých uznesení okresného súdu z 11. mája 2016) podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade platobných výmerov, výkazov nedoplatkov vo veciach daní a poplatkov, ako aj zmierov schválených týmito orgánmi.

22. Podľa § 56 ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom do 30. júna 2016 aj bez návrhu môže súd povoliť odklad exekúcie, ak možno očakávať, že exekúcia bude zastavená (§ 57).

23. Podľa § 57 ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku v znení účinnom do 30. júna 2016 exekúciu súd zastaví, ak sa začala a rozhodnutie sa dosiaľ nestalo vykonateľným.

24. Podľa § 58 ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom do 30. júna 2016 exekúciu zastaví súd na návrh alebo aj bez návrhu.

25. Podľa § 63 ods. 9 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov doručené rozhodnutie, proti ktorému nemožno podať odvolanie, je právoplatné.

26. Podľa § 63 ods. 10 Daňového poriadku rozhodnutie je vykonateľné, ak proti nemu nemožno podať odvolanie alebo ak odvolanie nemá odkladný účinok a ak zároveň uplynula lehota plnenia.

27. Podľa § 89 ods. 1 písm. b) Daňového poriadku exekučným titulom je vykonateľný výkaz daňových nedoplatkov.

28. Podľa § 89 ods. 2 Daňového poriadku výkaz daňových nedoplatkov, ktorý správca dane zostaví z údajov evidencie daní, obsahuje a) označenie daňového dlžníka, b) výšku daňových nedoplatkov podľa daňových priznaní, opravných daňových priznaní, dodatočných daňových priznaní alebo oznámení podľa osobitných predpisov, c) výšku

daňových nedoplatkov vzniknutých nezaplatením dane bez podania daňového priznania, d) výšku daňových nedoplatkov podľa právoplatných rozhodnutí v členení podľa jednotlivých druhov daní, e) pôvodnú splatnosť daní, f) deň, ku ktorému je výkaz daňových nedoplatkov zostavovaný.

29. Podľa § 89 ods. 3 Daňového poriadku deň vyhotovenia výkazu daňových nedoplatkov je dňom jeho vykonateľnosti. Daňový dlžník sa neupovedomuje o zostavení výkazu daňových nedoplatkov ani o jeho vykonateľnosti.

30. Preskúmaním oboch napadnutých uznesení okresného súdu z 11. mája 2016 ústavný súd dospel k názoru, že námietky sťažovateľky sú opodstatnené.

30.1 Vychádzajúc z odôvodnenia uznesenia okresného súdu č. k. 37 Er 6942/2012-181 z 11. mája 2016, ktorým bol návrh povinného (sťažovateľky) na zastavenie exekúcie zamietnutý, ústavný súd konštatuje, že okresný súd sa náležitým spôsobom nevysporiadal s námietkou sťažovateľky vznesenou v jej návrhu na zastavenie exekúcie z 21. januára 2014, ako aj v jej odvolaní proti uzneseniu okresného súdu č. k. 37 Er 6942/2012-155 zo 17. júna 2014 vydaného vyšším súdnym úradníkom, ktorým bol jej návrh na zastavenie exekúcie zamietnutý, spočívajúcou v jej tvrdení, že výkaz nedoplatkov zo 7. júna 2012, na podklade ktorého sa vedie exekúcia, nemôže byť exekučným titulom, keďže pozostáva z neprávoplatných rozhodnutí, ktoré sťažovateľke neboli nikdy riadne doručené. Napriek tomu, že išlo o podstatný argument, ktorý mal pre vec zásadný význam, keďže ním sťažovateľka spochybňovala vykonateľnosť exekučného titulu, a teda poukázala na možný dôvod zastavenia exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku v znení účinnom do 30. júna 2016 v prípade preukázania ňou tvrdených skutočností, okresný súd sa týmto argumentom bližšie nezaoberal a v uznesení č. k. 37 Er 6942/2012-181 z 11. mája 2016 paradoxne len stroho skonštatoval, že „... *povinný vo svojom podaní nepoukázal na žiaden z dôvodov uvedených v § 57 ods. 1 Exekučného poriadku, pre ktoré môže byť exekúcia zastavená a nepoukázal ani na žiadny iný dôvod, pre ktorý by bola exekúcia neprípustná...*“, a to bez akéhokoľvek zdôvodnenia tohto záveru. Pritom vychádzajúc z § 58 ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom do 30. júna 2016 bol všeobecný súd povinný

v priebehu celého exekučného konania ex offio (t. j. nie len na návrh) skúmať, či sú splnené všetky predpoklady na vedenie takéhoto konania. Jedným z takýchto predpokladov je aj relevantný exekučný titul. Bez jeho existencie nemožno exekúciu vykonať (II. ÚS 165/2011).

Vo vzťahu k exekučnému titulu v predmetnom exekučnom konaní a k jeho vykonateľnosti okresný súd len skonštatoval, že ním „ ... je výkaz daňových nedoplatkov Mesta Liptovský Mikuláš č. k. 0006962 zo dňa 07.06.2012...“ a bol toho názoru, že „...v súlade s citovaným ustanovením § 89 ods. 3 Daňového poriadku exekučný titul, výkaz daňových nedoplatkov, sa nedoručuje, pričom platí, že deň jeho vyhotovenia je dňom jeho vykonateľnosti. Exekučný titul, výkaz nedoplatkov Mesta Liptovský Mikuláš č. k. 0006962 zo dňa 07.06.2012 nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 07.06.2012 a stal sa tak exekučným titulom podľa § 89 ods. 1 Daňového poriadku v spojení s § 41 ods. 2 Exekučného poriadku. ...“.

V súvislosti s už uvedeným ústavný súd uvádza, že v tomto prípade sa exekučné konanie vedie na podklade výkazu daňových nedoplatkov zo 7. júna 2012, ktorý zostavil správca dane z údajov evidencie daní podľa § 89 ods. 2 písm. d) Daňového poriadku na základe troch rozhodnutí (č. 1620080655/2009, č. 1620095186/2010 a č. 1620110936/2011) a ktoré boli ním označené za právoplatné. Vzhľadom na to, že výkaz daňových nedoplatkov nie je rozhodnutím, ale len administratívnym dokumentom zostaveným správcom dane z údajov evidencie daní, a tiež vzhľadom na skutočnosť, že v zmysle § 89 ods. 3 Daňového poriadku je takýto výkaz vykonateľný dňom jeho vyhotovenia a daňový dlžník sa o jeho zostavení ani o jeho vykonateľnosti neupovedomuje, nie je podľa názoru ústavného súdu postačujúce, ak sa exekučný súd pri preskúmvaní vykonateľnosti takéhoto výkazu daňových nedoplatkov obmedzí len na konštatovanie, že predmetný výkaz nedoplatkov „... nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 07.06.2012 a stal sa tak exekučným titulom podľa § 89 ods. 1 Daňového poriadku v spojení s § 41 ods. 2 Exekučného poriadku. ...“, ale je povinnosťou exekučného súdu, aby v rámci preskúmvania, či je takýto výkaz nedoplatkov spôsobilým exekučným titulom, preskúmal aj právoplatnosť samotných rozhodnutí týkajúcich sa daňových nedoplatkov, na základe ktorých bol výkaz daňových nedoplatkov zostavený, keďže v zmysle § 89 ods. 2 písm. d) Daňového poriadku výkaz daňových nedoplatkov obsahuje výšku daňových nedoplatkov podľa právoplatných

rozhodnutí, a teda má byť sumárom právoplatných rozhodnutí. Vzhľadom na skutočnosť, že daňový dlžník sa o zostavení a o vykonateľnosti výkazu daňových nedoplatkov už neupovedomuje, je totiž potrebné, aby daňový dlžník poznal svoje záväzky voči správcovi dane na základe doručených právoplatných a vykonateľných rozhodnutí. Okresný súd však v tomto prípade v súlade s už uvedeným nepostupoval, keďže z odôvodnenia uznesenia okresného súdu č. k. 37 Er 6942/2012-181 z 11. mája 2016, ktorým bol návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietnutý, nevyplýva, ako sa okresný súd ako súd exekučný s otázkou právoplatnosti jednotlivých rozhodnutí, na základe ktorých bol výkaz nedoplatkov zo 7. júna 2012 zostavený, vysporiadal, t. j. či právoplatnosť už uvedených troch rozhodnutí vôbec skúmal, a ak áno, akým spôsobom. Je potrebné podotknúť, že okresný súd sa právoplatnosťou rozhodnutí, z ktorých bol výkaz nedoplatkov zo 7. júna 2012 zostavený, nezaoberal, a to aj napriek ďalšej podstatnej skutočnosti, ktorou bolo, že na neprávoplatnosť týchto rozhodnutí poukázalo aj Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky v liste „Vrátenie postúpeného podania“ zo 14. januára 2014 (podaním treba v tomto prípade rozumieť podnet povinného na preskúmanie uvedených rozhodnutí mimo odvolacieho konania), ktorý bol adresovaný oprávnenému a ktorý predložil povinný k svojmu návrhu na zastavenie exekúcie z 21. januára 2014. V uvedenom liste Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky konštatovalo, že rozhodnutia, ktoré boli predmetom podnetu, nemožno preskúmať práve vzhľadom na ich neprávoplatnosť, a z tohto dôvodu vrátil postúpené podanie oprávnenému späť k vybaveniu, keďže vo veci nebolo kompetentné konať. V súvislosti s uvedeným listom Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky okresný súd v napadnutom uznesení 2016 č. k. 37 Er 6942/2012-181 z 11. mája uviedol iba reakciu oprávneného v liste z 30. januára 2014 adresovanom povinnému týkajúceho sa samotného podnetu povinného na preskúmanie uvedených rozhodnutí mimo odvolacieho konania a dôvodov v ňom uvedených, z ktorej je podľa okresného súdu zrejmé, že na preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania povinný nemá právny nárok, z čoho okresný súd vyvodil záver, že výkaz nedoplatkov zo 7. júna 2012 nebol doteraz napadnutý žiadnym riadnym ani mimoriadnym opravným prostriedkom, a teda zostáva aj naďalej relevantným exekučným titulom v predmetnom exekučnom konaní. Tento záver okresného súdu, v zmysle ktorého výkaz nedoplatkov zo 7. júna 2012 je exekučným titulom, keďže proti nemu nebol podaný žiadny riadny a ani mimoriadny

opravný prostriedok, však ústavný súd považuje za absurdný a nedôvodný vzhľadom na už uvedenú skutočnosť, že o zostavení a vykonateľnosti výkazu daňových nedoplatkov sa daňový dlžník v zmysle § 89 ods. 3 Daňového poriadku neupovedomuje (t. j. výkaz daňových nedoplatkov sa daňovému dlžníkovi nedoručuje), a teda daňový dlžník nemôže proti nemu podať žiadne opravné či mimoriadne opravné prostriedky.

Záveru okresného súdu týkajúce sa vykonateľnosti výkazu nedoplatkov zo 7. júna 2012, uvedené v jeho uznesení č. k. 37 Er 6942/2012-181 z 11. mája 2016, preto nemožno považovať za ústavne udržateľné. Keďže napadnuté uznesenie okresného súdu č. k. 37 Er 6942/2012-181 z 11. mája 2016, ktorým okresný súd zamietol návrh povinného na zastavenie exekúcie, vykazuje znaky arbitrárnosti a nemožno ho považovať za riadne a presvedčivo odôvodnené, ústavný súd konštatuje, že okresný súd ním porušil základné právo sťažovateľky na súdnu ochranu zaručené čl. 46 ods. 1 ústavy a právo na spravodlivé súdne konanie zaručené čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výroku nálezu).

30.2 Vzhľadom na to, že v prípade druhého sťažnosťou napadnutého uznesenia okresného súdu, a to uznesenia č. k. 37 Er 6942/2012-186 z 11. mája 2016, ktorým bol návrh povinného na odklad exekúcie zamietnutý, okresný súd zamietnutie návrhu povinného na odklad exekúcie odôvodnil v podstate len s poukazom na skutočnosť, že „... *návrh povinného na zastavenie exekúcie uznesením č.k. 37Er/6942/2012-181 zo dňa 11.05.2016 zamietol...*“, a teda „... *v súčasnosti neexistuje žiaden predpoklad, že predmetná exekúcia bude zastavená...*“, t. j. s poukazom na uznesenie okresného súdu, vo vzťahu ku ktorému ústavný súd konštatoval porušenie základného práva sťažovateľky na súdnu ochranu zaručeného čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie zaručeného čl. 6 ods. 1 dohovoru (pozri bod 30.1 odôvodnenia nálezu), neostávalo ústavnému súdu nič iné, ako konštatovať porušenie už uvedených práv sťažovateľky aj vo vzťahu k uzneseniu okresného súdu č. k. 37 Er 6942/2012-186 z 11. mája 2016 (bod 1 výroku nálezu).

31. Vzhľadom na to, že ústavný súd posúdil napadnuté uznesenia okresného súdu z 11. mája 2016 ako porušujúce označené práva sťažovateľky, bolo namieste tieto rozhodnutia podľa čl. 127 ods. 2 ústavy (a jemu zodpovedajúcemu § 56 ods. 2 a 3 zákona

o ústavnom súde) zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie (bod 2 výroku nálezu).

32. Úlohou okresného súdu bude v ďalšom priebehu exekučného konania vo veci podaného návrhu povinného (sťažovateľky) na zastavenie a odklad exekúcie z 21. januára 2014 opätovne rozhodnúť, a to ústavne konformným spôsobom.

III.

33. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

34. Ústavný súd v súlade s citovaným zákonným ustanovením napokon rozhodol o úhrade trov konania sťažovateľky, ktoré jej vznikli v súvislosti s jej právnym zastupovaním v konaní o jej sťažnosti. Úhradu trov konania sťažovateľke priznal za dva uplatnené úkony právnej služby (prevzatie a prípravu zastúpenia a podanie sťažnosti) vykonané v súlade s § 1 ods. 3, § 11 ods. 3, § 13a ods. 1 písm. a) a c) a § 16 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“), pričom pri rozhodovaní o priznaní trov konania ústavný súd vychádzal z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za I. polrok 2015, ktorá bola 858 €, keďže išlo o úkony právnej služby vykonané v roku 2016, a sťažovateľke priznal odmenu za každý z uvedených úkonov právnej služby po 143 € a režijný paušál (§ 16 ods. 3 vyhlášky) za každý z uvedených úkonov právnej služby v sume 8,58 €, čo spolu predstavuje sumu 303,16 €. Vzhľadom na to, že ústavný súd považoval za preukázané, že právny zástupca sťažovateľky je platiteľom dane z pridanej hodnoty, priznanú úhradu trov zvýšil o daň z pridanej hodnoty podľa § 18 ods. 3 vyhlášky, a teda jej priznal úhradu trov v celkovej sume 363,79 € (bod 3 výroku nálezu).

35. Priznanú úhradu trov konania je okresný súd povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu sťažovateľky (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok).

36. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. septembra 2017